

This is a self-archived version of the original publication.

The self-archived version is a publisher's pdf of the original publication.

To cite this, use the original publication:

Halonen, P. 2020. Kohtausten kerääminen aivomyrskyvaiheen avulla. Osa 4 artikkelisarjassa Motiiviverkko – Käsikirjoituksen punonnan säikeitä. Talk-verkkolehti, Taide / Art 13.11.2020.

Link to the original publication: [URL](#)

All material supplied via Turku UAS self-archived publications collection in Theseus repository is protected by copyright laws. Use of all or part of any of the repository collections is permitted only for personal non-commercial, research or educational purposes in digital and print form. You must obtain permission for any other use.

Kohtausten kerääminen aivomyrskyvaiheen avulla. Osa 4 artikkelisarjassa Motiiviverkko – Käsikirjoituksen punonnan säikeitä

13.11.2020

Kirjoittajat

Pentti Halonen käsikirjoituksen lehtori, Turun ammattikorkeakoulu / Taideakatemia

Pentti Halosen käsikirjoituskoulu on edennyt neljänteen osaansa. Tämän jälkeen käsikirjoituskoulu jää vähäksi aikaa tauolle mutta jatkuu jälleen keväkaudella 2021. Tässä artikkelissa teemana on ideointi, jota lähestytään käytännönläheisesti ja esimerkein.

Käsikirjoittajan on hyvä antaa käsikirjoituksen suunnittelun aivomyrskyvaiheelle vapaat kädet. Kannattaa kirjata ylös kaikki mielenjuolahdukset. Jälkeenpäin aivot eivät enää pysty palauttamaan niitä takaisin. Varsinkin aloittelevalla kirjoittajalla on kova halu päästä varsinaiseen tekstiin käsiksi, mutta se ei ole suositeltavaa ennen kuin koko teksti on suunniteltu kunnolla.

Aivomyrskyvaiheessa käsikirjoittajan luotettava omaan mielikuvitukseensa. Outojakaan ideoita ei kannata hylätä tässä vaiheessa, vaan tajunnanvirran kannattaa antaa ryöpytä vapaasti.

Jatkan kohtausten keräämistä edellisissä artikkelisarjan jaksoissa improvisoimani materiaalin pohjalta käsikirjoitukseen nimeltään *Novuss – lumeton talvi*.

Sars-virus levisi aikoinaan tappavasti hotellin hissien nappuloista. Menisikö Liisa hotelliin yöksi. Miksi hän jää Turkuun? Onko Liisalla lomaa?

Näen EU-lipun. Mikael voisi olla erittäin EU-myönteinen. Hänen tunnistettava elementtinsä on takkiin ommeltu EU-lippu. Siitä hän voi jäädä kiinni.

Näen Posankan. Mikael asuu lähellä Posankaa. Hän juttelee Posankalle. Onko hänellä kavereita? Keitä hänen elämäänsä kuuluu? Liisa ja Mikael tapaavat ensimmäistä kertaa Posankan luona. Yhdistääkö heitä molempia ajatus maskuliinisuuden toksisuudesta? Posankka edustaa heille jotain maskuliinisuudesta vapaata. Onko Posankalla juuri silloin jokin valtiovierailutyypinen tapahtuma? Energiateollisuutta? Kuka on Mikaelin vihollinen?

Käsikirjoittajalle on hyödyksi, jos hän pystyy käyttämään työhuoneensa fyysisiä seinäpintoja apunaan ja kattamaan työhuoneensa seinän käsikirjoitukseen liittyvällä materiaalilla mind-map-aikaja-kokonaisuudeksi. Vasemmalle elokuvan alku ja oikealle loppu sekä kaikki siltä

väliltä vapaamuotoisesti teipillä, sinitarralla tai nastalla seinäpintaan tai kaapinoviin kiinni. Tällöin on muistikorttien käyttäminen hyvä apu. Kortteja voi lisätä ja siirrellä vapaasti, ja ne ovat aina käytettävissä, kun ne on kiinnitetty seinään. Käsikirjoittaja voi katsoa seinäänsä ja työskennellä keskittyneesti. Kokonaisuuden hallinta on käsikirjoittajan työn vaikeimpia osuuksia, ja tähän tuo apua visuaalinen ison kokonaisuuden yhtäaikainen näkeminen.

Fyysisten korttien käsittelyyn on käyttökelpoinen myös korttipakkametodi. Siinä kortteja voi pinota, plärätä ja siirrellä haluamallaan tavalla. Kaksi kuminauhaa pakan ympäri ristiin pitää teoksen kasassa, kunnes taas on aika vaihtaa korttien paikkaa.

Sähköisiä muistiinmerkitsemistapoja on useita. Tässä on linkki **Olavi Mustanojan** koodaamaan ilmaiseen käsikirjoittamisen muistikorttien kirjoittamisohjelmaan nimeltään COLORBOX: <https://outliner.olavim.io/>

Kortteja voi siirrellä, ne voi värikoodata (tässä tapauksessa Mikaelin juonikaari turkoosilla, Liisan juonikaari oranssilla) ja ne voi tallentaa pdf-muodossa jatkokäyttöön. Kortteja voi sistentää hierarkkisesti, ja niihin voi kirjoittaa otsikoita.

EXT. TAUKOPAIKKA - DAY

Liisa tajuaa rekkakuskiensa raivon.

INT. HISSI - DAY

Mikael aivastaa hississä nappuloihin.

INT. HOTELLIN SAUNA - DAY

Liisa menee hotellin saunaan naisten vuorolla.

INT. HOTELLIHUONE - NIGHT

Liisa saa astmakohtauksen

EXT. POSANKKA - DAY

Mikael kertoo Posankalle tarinaa. Posankka vastaa.

Mikaelin tarina sisältää aineksia trauman syntyvaiheista.

LIISA SAA TIETÄÄ UDESTA TARTUNTATAPAUksesta

VALTAAPITÄVÄT MIEHET ESIINTYVÄT TELEVISIOSSA YLIMIELISINÄ

HUOM! TURUN TORIPUUKOTTAJA TAPPOI VAIN NAISIA!!!

Toksinen maskuliinisuus <https://yle.fi/uutiset/3-11137497>

- Dosentti Tuija Saresma määrittelee toksisen maskuliinisuuden tarkoittavan kapeaa tapaa nähdä maskuliinisuus. Usein toksiseen maskuliinisuuteen liitetään tunteettomuus, aggressiivisuus, voimaankäyttöön perustuva vallankäyttö, uhoavuus ja heteroseksuaalisen suorituskyvyn ylikorostaminen.
- Toksinen maskuliinisuus ei tarkoita, että kaikki maskuliinisuus olisi vahingollista. Saresma suosisi mieluummin esimerkiksi termiä kapea tai rajoittunut maskuliinisuus.
- Maskuliinisuus ei ole miesten ominaisuus. Maskuliinisuus ja feminiinisyys voidaan ajatella jatkumona, johon ihmiset sijoittuvat eri tavoin. Mies ei ole välttämättä maskuliininen, ja nainen taas voi olla.
- Toksinen maskuliinisuus pakottaa erityisesti miehiä toimimaan rajoittavan mallin mukaan, joka estää miehiä ilmaisemasta ja käsittelemästä tunteitaan. Malli voi johtaa ääri-ilmiöihin kuten naisvihaan ja väkivaltaan.

<https://yle.fi/aihe/artikkeli/2019/05/28/jumalani-jumalani-miksi-teit-minustani-feminiinisen-mutta-et-reilusti-homoa>

"Toksinen feminiinisyys saa naiset kilpailemaan keskenään, puukottamaan toisiaan selkään ja sulkemaan toisiaan pois sisäpiireistä. Se saa naiset esittämään prinsessaa, vaatimaan miehiltä palveluksia ja maksattamaan heillä laskujaan. Siinä missä pojat leikkivät ja harrastavat ryhmissä, tytöillä on taukoamatta menossa "kolmas pyörä" -niminen pudotuspeli, jossa joku on aina liikaa. Ei niitä silikoneja ja rasvansiirtoja oteta miehiä varten, vaan toisia naisia varten. Ei myöskään laihdutusvimma ole miesten keksimää."

INT. MUMMONMÖKKI - NIGHT

isoäidin mökin yläkerran lattia pettää jalkojen alla

Esimerkki käsikirjoittamisen muistikorttien käytöstä.

Tärkeintä muistiinpanomenetelmän valinnassa on merkitsemisen helppous, merkintöjen muunneltavuus, siirrettävyys ja ymmärrettävyys. Klassinen esimerkki epäonnistuneesta merkinnästä on **Alfred Hitchcockin** kertoma tarina yöllisestä merkinnästä, jonka hän uskoi olevan alkuidea hänen parhaalle elokuvalleen. Hän teki merkinnän yöllä sängyn vieressä olevaan vihkoon ja luki siitä aamulla: "Boy meets girl." Hän ei koskaan muistanut, mitä hän tällä merkinnällä mahtoi tarkoittaa.

Juuri ennen nukahtamista on käsikirjoittajalle hedelmällistä muistiinmerkitsemisen aikaa. Ideoita pulpahtelee tajuntaan kuin öljypisaroita. Nämä ideat on napattava välittömästi talteen. Toinen hedelmällinen vaihe on heti unen jälkeen ennen kuin on puhunut tai kuullut yhtään sanaa mitään kieltä.

Aivomyrskyvaiheessa mieli on kyllästetty rakenteilla olevalla tarinalla. Tarinaan liittyvät ajatukset risteilevät käsikirjoittajan mielessä, törmäilevät toisiinsa sekä käsikirjoittajan muihin ajatuksiin ja kokemuksiin sekä nousevat alitajunnasta tietoisuuteen.

Unipäiväkirja on yksi hyvä käsikirjoittajan alitajunnan lähestymisen tapa nimenomaan kohtausten keräämisvaiheessa. Unipäiväkirja on hyvä pitää sängyn vieressä, se voi olla vaikkapa sama kuin yöllisten ideointien vihko. Siihen käsikirjoittaja merkitsee sen, minkä unestaan muistaa. Harjoittelun alkuvaiheessa muistaa unen lopun. Parin viikon päästä muistaa koko unisikermän. Merkintä pitää tehdä välittömästi, ennen vesilasillista ja kommunikointia maailman kanssa. Mikäli merkintää ei tee, on ajatus kadonnut muutamassa sekunnissa.

Muistiinpanoja ei välttämättä tarvitse tässä työvaiheessa sijoittaa tarinan aikajanelle. Kohtauksen idean käyttötarkoitus, käytötapa ja motivointi ovat ajankohtaisia vasta seuraavassa työvaiheessa. Aivomyrskyn ei ole tarkoitus käsitellä ainoastaan teoksen aihetta ja päähenkilön luonnetta, vaan aihe ja luonne sitovat kohtauksen kiinni teokseen motiiviverkoillaan. Kohtauksen idean ei tarvitse olla tarinan sisällä vielä tässä vaiheessa.

Mikael etsii itselleen mahdollisuuksia saada koronatartunta.

Mikael nuolee kauppakeskuksen liukuportaiden käsinojaa.

Mikael osallistuu yhteisliikuntaan.

Mikael etsii busseista sairaanoloisia ihmisiä ja istuu heidän viereensä.

Mikael matkustaa hisseillä ihmisten kanssa.

Mikael menee sairaalaan tartuttamaan itseään potilaista.

Mikael menee konserttiin eturiviin kuoron eteen istumaan.

Mikael on miehen etunimi. Se johtuu Raamatun arkkienkeli Mikaelin nimestä, joka on hepreaa ja merkitsee "Kuka on Jumalan kaltainen?"

Pyhä Mikael on sairauden suojeleuspyhimys.

Mikaelilla on halu tappaa. Korona on vain tekosyy.

Kohtausidea voi liittyä unessa tapahtuneeseen tilanteeseen, jossa esimerkiksi isoäidin mökin yläkerran lattia pettää jalkojen alla. Käsikirjoittajalle tämä kohtaus saattaa tuntua vahvalta ja kiinnostavalta. Se kannattaa siten ottaa mukaan kohtausten pinoon, vaikka sen käytölle ei olisi minkäänlaista motivointia vielä. Vanhan puutalon lattian pettäminen voi myöhemmin sopia hyvin vaikkapa protagonistin ja antagonistin kohtaamisen tapahtumapaikalle.

Jos Mikael on muuttanut asumaan mummonsa vanhaan mökkiin, piiloon vanhemmilta, viranomaisilta ja koululaitokselta, voisi Liisa elokuvan lopulla onnistua paikantamaan Mikaelin piilopaikan. Turhalta tuntuva uni voikin antaa motiivin monelle kohtaukselle ja finaalisen motiivin jopa elokuvan alkupuolella tapahtuvaan Mikaelin karkumatkaan. Alkuperäisessä unessa lattia ei petä kokonaan, mutta on vaarallisen laho ja antaa periksi. Liisa on varmaankin painavampi kuin Mikael. Kumpi yrittää kulkea kohti kumpaa ja miksi?

Unien ja mielikuvien kohtauspalaset ovat valmista elokuvaa. Niissä on tahdon suunta ja liike sekä kuvan rajaukset. Niissä ei ole mitään teoreettista, vaan kaikki on nähtävissä ja kuultavissa. Käsikirjoittajan olisi nähtävä kohtauksensa takaraivossaan, kuin omat unensa, kuin osasen valmiista teoksesta.

Tässä elokuva ja televisio eroavat suuresti näyttämöteokseen liittyvästä mielikuvasta. Elokuva on olemukseltaan unen kaltaista, plastista ja liikkuvaa. Uni on harvoin näyttämökuvan kaltaista, rajaukseltaan laajaa ja staattista. Unikuvat ja mielikuvat eivät kuvaa näyttämöteosta, vaan ne voivat kuvata sitä, miltä näyttämölle olevasta henkilöstä saattaa tuntua.

Kun artikkelisarjani harjoitusesimerkki tuli kevättalvella 2020 valittua isojen pääuutisten joukosta, kävi niin kuin on vaarana tällaisissa tapauksissa, että pääuutisesta tuli jättiutinen. Dramaturgisesta näkökulmasta valmiin materiaalin määrä on nyt tätä kirjoittaessa jo valtava, mutta samalla käsikirjoittaja on vaarassa joutua totuuden vangiksi. Valtavaa maailmankriisiä ei välttämättä voi mielikuvituksessaan muuttaa toisenlaiseksi, sillä se on kaikkien tunnistettavissa. Natsi-Saksan hakaristin voi muuttaa mustaksi rastiksi vain parodisessa tarkoituksessa, kuten **Charles Chaplin** tekee elokuvassaan Diktaattori, sillä kaikki tunnistavat hakaristin alkuperäisen muodon.

Yhteisessä tiedossa tällä hetkellä olevasta materiaalimassasta voidaan poimia nyt valmiita konfliktitilanteita Mikaelin ja Liisan tarinaan. Mikaelin koulu suljetaan, joten hän on vapaa toimimaan haluamallaan tavalla. Mikaelin vanhemmat ovat jääneet (jos heitä on ja jos he ovat elossa) karanteeniin Fuengirolaan alkoholihuuruiseen hotelliin.

Liisan henkilökohtaiset motiivit kaipaavat lähempää tarkastelua.

Miksi hän ei ole kotonaan? Kotona ongelmia? Riita puolison kanssa? Liisalla ehkä hormonikorjaushoidot kesken. Ehkä hän tuli Turkuun lääkäriin tai leikkaukseen? Hänellä prosessi kesken vielä, ehkä hän haluaakin käyttää neutraalia nimeä Liiso. Hän ei haluakaan sukupuolienkorjausleikkausta. Hän haluaa olla Liiso. Liison miesystävä Tapsa on mukana Turussa. Hän tekee etätyötä hotellihuoneesta käsin? Liison henkilötarina on samalla tavoin kuin päätarinakin vaarallisen ajankohtainen ja vaatii paljon taustatutkimusta, jotta hänen motiiveistaan tulee uskottavia.

Aivomyrskyvaihetta kannattaa käydä riittävän pitkään, annetusta (kausallisesti motivoidusta) tai spekulatiivisesta (itse asetetusta, finaalisesti motivoidusta) päämäärästä riippuen. Nyrkkisääntönä voisi pitää, että ennen kuin korteilla on 40 inspiroivaa kohtausta, ei kannata vielä lähteä tekemään peruuttamattomia ratkaisuja kokoillan draamateoksen kohtausten järjestyksen suhteen. TV-sarjan ollessa kyseessä kohtausten sijoittelu kauden jaksoihin saattaa olla luontevaa jo ideavaiheessa, varsinkin jos jaksot sisältävät erillisiä juonikaaria. Tällöin myös kullakin jaksolla on oma aiheensa. Jatkuvaluonissa sarjassa jaksot motiivikaaret yltyvät helposti jaksot yli. Silloinkin on kuitenkin usein hyvä rakentaa ainakin jokin juonikaari sisältymään kokonaisuudessaan jakson sisälle.

Käsikirjoittajan on hyvä muistaa myös kohtauksia kerätessään, että tarinan henkilöt eivät tiedä olevansa tarinassa, päinvastoin heidän tehtävänsä on jatkuvasti taistella tarinaa vastaan. Niinpä Liison ei ole hyvä olla vapaaehtoisesti kiinnostunut Mikaelista. Liiso on kiinnostunut uhreista. Hän antaa huomionsa ihmisille, jotka ovat pahuuden, onnettomuuden tai sairauden uhreja. Hän ei voi sietää antagonistisen pahuuden ihannoitua ja sairaalloista kiinnostusta pahuuden motiiveihin. Hän ei halua ajaa takaa Mikaelia, vaan joutuu kohtaamaan hänet. Jos Liiso kertoisi tarinan tarttuvasta taudista, se muistuttaisi mieluummin eurooppalaista laatuelokuvaa [Kuolema Venetsiassa](#) vuodelta 1971 kuin nuorisodraamaa [Kids – tämän päivän lapsia](#) (1995).

Liisolla (tai Tapsalla tai molemmilla) on jokin sote-alan koulutus, ja poikkeustilan aikana heidät määrätään sairaalatyöhön. Siellä Liiso tutustuu Mikaelin uhreihin.

Näillä muutoksilla käsikirjoitusharjoituksen pitchkin alkaa muuttua:

NOVUSS - lumeton talvi: Jännitysdraama 52-vuotiaasta Liisosta, joka joutuu työmatkallaan poikkeustilassa sairaalaan töihin ja huomaa, että joku on tahallaan tartuttanut vaarallisen viruksen moneen paikalliseen vaikuttajamieheen.

Näkökulma ei enää olekaan antagonistisen Mikaelin puolella, vaan Mikael motiiveineen sijaitseekin siellä salaisuuksien perimmäisessä kammiassa, johon Liiso kausallisesti motivoituna joutuu elokuvan lopussa astumaan.

Kuva: Wikimedia Commons / Philafrenzy, CC-BY-SA.

Tarina muuttuu protagonistin vaihdon myötä arkisemmaksi ja kohderyhmäkin vaihtuu. Tarina alkaa ehkä nyt asettua tunnin mittaiseksi TV-elokuvaksi, joka soveltuu laajalle katsojakunnalle. Hyvään pyrkivän päähenkilön näkökulma vähentää tarinan

provokatiivisuutta, mikä taas saattaa olla etu, jos tässä tapauksessa protagonistista on muunsukupuolinen. Toisaalta näin provokatiiviselle protagonistille voisi olla eduksi, jos antagonistista olisi vielä provokatiivisempi.

Käsikirjoittajan tehtävä on löytää motiiveille hyvä tasapaino, jotta protagonistista pysyy sekä kiinnostavana että samastuttavana, sillä samastuttavuus ja kiinnostavuus ovat usein toisilleen vastakkaisia ominaisuuksia.

Käsikirjoittajan kannattaa aina myös muistaa, että mikään idea ei ole ainutlaatuinen. Facebookissa oli jo nähtävillä amerikkalainen meemi, jossa pojalta kysyttiin, mitä hän tekisi, jos saisi koronaviruksen. Hän vastasi, että antaisi sen Trumpin kannattajalle. Yhtäaikainen saman idean ilmaantuminen eri puolella maapalloa on tavallinen ilmiö, varsinkin ajassa kiinni olevissa tarinoissa ja trendikkäissä lajityypeissä.

Yhdestä teemasta voi syntyä monta erilaista kohtausajatus. Ne kannattaa ottaa talteen tulevaa käyttöä varten:

Mikael ampuu vesipyssyllä Turun torilla.

Mikael sylkee mukin täyteen.

Mikael sekoittaa ysköstä ja vettä suihkupulloon.

Mikael suihkuttaa suihkupullosta tartuttaakseen koronaa.

Mikael levittää virusta laulamalla.

Mikael menee kuokkimaan syntymäpäiville.

Mikael menee kuokkimaan häihin.

Taustatutkimus on erinomainen keino kohtausten keräämiseen. Tutkimusmateriaalista löytyy kohtausaiheita, joita käsikirjoittaja ei itse voisi keksiä, ja sitä kautta nämä kohtaukset voivat tuoda tekstiin yllätyksellisyyttä ja uusia ajattelun tasoja. Taustatutkimus laajentaa käsikirjoittajan ymmärrystä henkilöistään, heidän maailmastaan, ammateistaan, elämäntilanteistaan ja psykologiastaan.

Taustatutkimus synnyttää kohtausten jatkumia, jotka on hyvä luetteloida huolellisesti. Varsinkin prosessien kuvaukset ja ammatillisen toiminnan proseduurit ovat hyödyllisiä tutkimustuloksia ja antavat toiminnoille realistista selkärankaa. Käsikirjoittajan perustietopakettiin kuuluvat yleiskuvat poliisin, oikeuslaitoksen, pelastustoimen ja sairaanhoidon järjestelmistä. On suositeltavaa tehdä taustatutkimus faktatietoon perustuen eikä käyttää fiktiivisistä tarinoista tuttuja angloamerikkalaisia perinnetietoja viranomaisten ammattikäytänteistä.

Liiso aloittaa työn koronavirustartuntojen jäljittäjänä.

Liiso on huolissaan epidemian leviämisestä Turussa.

Liiso tutkii alueellista tartuntaketjua.

Liison työ jäljittäjänä on henkisesti kuormittavaa.

Liiso joutuu ottamaan vastaan potilaan tunnereaktion.

Liison jäljittämän potilaan vointi romahtaa.

Liison jäljittämä potilas joutuu teholle.

Liiso käsittelee tunteitaan, mutta ei voi kertoa Tapsalle potilaasta tietosuojan takia.

Liiso käsittelee raskaita tapahtumia koronajäljitystiimin kanssa.

Aamukokouksessa Liiso saa jäljitettäväksi uuden potilaan, jonka testitulokset on positiivinen. Tartuntalääkäri johtaa kokousta.

Terveyskeskus, työterveyshuolto, yksityiset terveysasemat, keskussairaala tai toisen kunnan tartuntatautiyksikkö jakavat klinikalle tietoa tuloksista.

Liiso alkaa soitella testatuille ihmisille.

Liiso varmistaa, että puhuu oikean henkilön kanssa ja kertoo testituloksen.

Liiso kysyy: Mistä tartunta on saatu ja milloin oireet ovat alkaneet?

Liiso kysyy: Mikä on potilaan vointi?

Liiso antaa ohjeita eristyksestä.

Potilas kertoo Liisolle puhelussa, keitä hän on tavannut 24 tuntia ennen oireiden alkua ja siitä eteenpäin.

Liiso etsii altistuneiden yhteystietoja.

Liiso soittaa altistuneille.

Liiso ilmoittaa altistuneille karanteenista.

Liiso kysyy, onko altistuneella oireita.

Liiso antaa lähetteen testiin.

Liiso soittaa seurantapuhelun aiemmalle potilaalle. Potilas on kuollut.

Psykologinen taustatutkimus tuottaa joukon kohtauksia, jotka voi sijoittaa myös jonkin toisen kohtauksen osaksi:

Mikaelin pakko-oireiselle häiriölle ("pakkoneuroosi") ovat ominaisia pakkoajatukset (obsessiot). Pakkoajatukset ovat toistuvia mieleen tunkeutuvia epämiellyttäviä tai ahdistavia ajatuksia tai mielikuvia, jotka eivät ole luonteeltaan vain liiallista arkielämän asioista huolehtimista.

Tavallisimmat pakkoajatukset ovat seuraavanlaisia: 1) kontaminaatiopelot eli pelot tautien tarttumisesta kätellessä tai esineitä kosketellessa, 2) pakonomainen epäily tai pelko mahdollisista vahingossa tehdyistä teoista (esimerkiksi pelko, että on loukannut ihmistä ajaessaan autoa tai että jättänyt oven lukitsematta tai uunin sammuttamatta), 3) somaattiset pakkoajatukset eli itsepäiset pelot sairauksista, 4) pakonomainen symmetrian tarve eli tarve pitää esineet tarkassa järjestyksessä, 5) seksuaaliset ja aggressiiviset pakkoajatukset, kuten ajatuksiin itsepäisesti tunkeutuvat seksuaalisesti rivot mielikuvat tai pelko siitä, että pakonomaisesti ja kykenemättä hallitsemaan itseään alkaa lyödä toista ihmistä tai esimerkiksi huutaa ääneen kirkossa.

Mikael yrittää torjua näitä ajatuksia

Mikael yrittää olla välittämättä näistä ajatuksista.

Mikael yrittää neutraloida näitä ajatuksia toisilla ajatuksilla.

Mikael yrittää neutraloida ajatuksia pakonomaisilla teoilla.

Pakkotoimintojen päämääränä ei ole mielihyvän tuottaminen, vaan pakkoajatusten tuottaman ahdistuksen lievittäminen tai jonkun pelottavan tapahtuman estäminen.

Pakko-oireiselle häiriölle ("pakkoneuroosi") ovat ominaisia pakkotoiminnot (kompulsiot).

Mikael pesee toistuvasti käsiään.

Mikael laittaa toistuvasti käsidesiä.

Mikael toistelee sanoja hiljaa.

Mikael kysee toistuvasti samaa asiaa.

Mikael vaatii toistuvasti rauhoittavia vakuutteluja.

Mikael lievittää rivojen ajatusten tuottamaa syyllisyyttä laskemalla ritualistisesti sata kertaa tietty laskutoimitus.

Sairauden pelko, hypokondria ("luulosairaus"), nykimishäiriöt ja myönteiset autohypnoottiset suggestiot ("Nuo ovat vain ajatuksia – ne menevät itsestään ohi", tms.) saattavat korvata kiusallisen ritualistiset pakkotoiminnot.

Jossain vaiheessa kohtauskortteja on riittävästi ja lopun salainen kammio on Mikaelin mummon mökin yläkerrassa, jossa totuudet paljastuvat ja Liiso kohtaa Mikaelin antagonistisen voiman kaikessa hurjuudessaan. Aivomyrskyvaihe haarautuu osittain

seuraavaan vaiheeseen, jossa aletaan hahmottaa tarinan pääpiirteitä, eli kirjoitetaan ensimmäinen SYNOPSIS.

Kuva: Wikimedia Commons / Laura Kelly, CC BY-SA 4.0.